

[Hans Hedtoft.]

en Gang imellem til her i Rigsdagen. Det er slet ikke, fordi jeg vil sige noget personligt nedsættende om det ærede Medlem Hr. Starcke, men jeg vil anføre en principiel Betragtning over for det ærede Medlem Hr. Himmelstrup.

Til Andentroubadouren, det ærede Medlem Hr. Tholstrup, der nu talte om mit Forslag om Benzinrestriktionerne, skal jeg blot sige, at jeg har gjort den nævnte Bemærkning, ikke fordi jeg ønsker Restriktioner af psykologiske Grunde, men det er dog en Kendsgerning — og Handelsministeren bekræftede det herfra —, at Handelsministeren i den Beregning, han opstillede, regnede med, at det egentlige Luksusbilforbrug her i Landet androg, saa vidt jeg husker, 2½ Mill. Kr., og saa anførte Ministeren en hel Masse rigtige Betragtninger om, at man maatte forstaa, hvor vanskeligt det var at afgøre, hvad der var Luksuskørsel. Det er altsaa en Kendsgerning. I dette Øjeblik, hvor der skal spares i Danmark, hvor man paa alle Omraader skal søge at regulere Økonomien paa en saadan Maade, at vi faar Balance paa vort Regnskab, hvor vi siger til hver eneste Arbejderhusmoder: du kan ikke faa Slagteriaffald, du kan ikke faa Svinefedt — i dette Øjeblik, hvor hvert eneste, i særlig Grad de fattige Hjem i dette Land, mærker og maa mærke Nødvendigheden af den Tilpasning, der er i Gang, er det, jeg siger: Er det rimeligt fortsat at tillade en valutasugende, luksusbetonet Bilkørsel i det Omfang, som den finder Sted? At det ærede Medlem mener det, er en Sag for sig. Jeg rejser ikke Problemet for ham, det har ikke megen Interesse for mig, men jeg rejser det for alle dem, der vil føre en realitetsbetonet Politik her i Landet. Ud fra det Synspunkt mener jeg, at Regeringen bør gøre noget, og jeg er taknemmelig for, at Handelsministeren i det mindste antydede, at det efterhaanden var ved at gaa op for ham, at man dog vistnok bør tage det Forslag under Overvejelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at jeg altid har opfattet den socialdemokratiske Erhvervspolitik — ogsaa efter det socialdemokratiske Program — som hvilende paa Planøkonomi. Det, man fra socialdemokratisk Side altid har indvendt imod den liberalistiske Økonomi, er jo, at

den var planløs; men Socialdemokraterne ønskede Plan. Altsaa efter deres politiske Program maatte de være Tilhængere af planøkonomisk Erhvervspolitik, og da det Lovforslag, som vi her behandler — det maa man erkende —, just er et Instrument til at fremme og tilrettelægge den planøkonomiske Politik, mener jeg, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, hvis den Forudsætning, jeg er gaaet ud fra, nemlig at det ærede Medlem er Tilhænger af det socialdemokratiske Program og Ønsket om en socialdemokratisk Tilrettelæggelse af Erhvervslivet, er rigtig, ogsaa maa være Tilhænger af, at dette Lovforslags Bestemmelser skal vedvare ud over de Forudsætninger, som i sin Tid skabte dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft for hans meget maleriske Udtalelser, men jeg maa bedrøve ham, jeg er ikke Tilhænger af nogen uhemmet Liberalisme. Et tidligere Medlem af dette Ting, min afdøde Fader, har engang skrevet i en af sine Bøger, at Liberalisme er den gamle Overklasses sidste intelligente Forsøg paa at bevare den virkelige økonomiske Overvægt, og jeg ser paa Liberalismen paa samme Maade. Først en Liberalisme, som er jordbunden, og som staar paa Forudsætningerne for Erhvervslivets Frigørelse, nemlig Naturen og Jorden og alt det, der hænger sammen dermed — jeg ved, at det vil ophidse det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, hvis jeg kommer for meget ind derpaa —, først en virkelig Løsning af Jordspørgsmaalet giver Mulighed for Liberalismens Udfoldelse, og Liberalismen maa aldrig blive saa uhemmet, at den kommer til at gribe ind over andre Menneskers lige saa berettigede Frihed.

Jeg maa bedrøve det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft med, at jeg ikke har Englevinger, og jeg har knap et Haab om nogen Sinde at faa dem, i hvert Fald ikke paa Ryggen, men jeg haaber engang at faa dem paa Fødderne, fordi jeg gerne vil varetage Handelens Interesser paa samme Maade som den Gud, der havde Vinger dør. (*Aksel Larsen:* Han var Gud for Handelen og Tyveknaegtene!).

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.